Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisorî nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şese lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 194. **Braşovŭ, Sâmbătă 3 (15) Septemvre** **1888.**

Braşovŭ 2 Septemvre st. v. 1888.

Din tóte părţile primimŭ scirĭ despre extraordinara sensaţiune, ce-a produs'o apostrofarea episcopului Strossmayer din partea Maiestăţii Sale cu ocasiunea primirei deputaţiunilorŭ în Belovar, în Croaţia, unde în presenţa monarchului s'au ţinutŭ manevrele de tómnă.

A surprinsŭ mai întâiu incidentulŭ dela Belovar pe toţĭ, pentru că nimenĭ nu se aştepta la o asemenea înfruntare a episcopului croatŭ, ér cei mai mulţĭ credéu, că afacerea cu telegrama s'a terminatŭ prin discusiunea din pressă.

Manifestarea atâtŭ de eclatantă a disgraţiei, în care a căḑutŭ episcopulŭ la monarchŭ, a venitŭ prin urmare pe neaşteptate, şi de aceea a produsŭ aşa mare sensaţiă. Mai multŭ înse decâtŭ acésta a trebuitŭ sĕ surprindă rĕspunsul încreḑutŭ şi laconicŭ, ce l'a datŭ episcopulŭ Stossmayer la dojenirile monarchului ḑicêndŭ: Majestate! Consciinţa mea e curată!“

Limbagiulŭ acesta cutezătorŭ alŭ episcopului de Diacovar, numai aşa póte fi apreţiatŭ cum se cuvine, décă vomŭ avé în vedere ceea ce accentuéză şi „N. fr. Presse“ din Viena, că adecă „d-lŭ Strossmayer nu este numai unŭ simplu supusŭ alŭ Maiestăţii Sale, ci este membrulŭ şi conducĕtorulŭ unei partide marĭ fórte influente şi fórte lăţite în monarchiă.“

„In Croaţia,“ adauge numitulŭ ḑiarŭ, „se grupéză în jurulŭ lui Strossmayer tóte elementele, carĭ nu suntŭ mulţămite cu starea lucrurilorŭ şi suntŭ în conflictŭ cu Ungaria. Afară de Croaţia, numele lui este legatŭ de tóte ninisuinţele, carĭ au de scopŭ înfiinţarea unui statŭ sudŭ-slavicŭ, care se póte cugeta numai atuncĭ, décă va fi nimicită constituţia dualistică a monarchiei, şi ce e mai periculosŭ, numele lui Strossmayer forméză drapelulŭ acelei mişcărĭ, ce este favorisată în Rusia, care nisuesce la unitatea Slavilor aci limbistică, aci religiósă, aci numai culturală orĭ literară, cu centrulŭ în Moscva.“

Dojenirile, ce le-a primitŭ acestŭ episcopŭ la Belovar au produsŭ, se 'nţelege, bucuriă extraordinară în tabĕra maghiară.

„Nemzet“ ḑice, că „fiă-care amicŭ alŭ ideei de statŭ maghiarŭ a salutatŭ cu bucuriă cuvintele nimicitóre cu carĭ regele încoronatŭ a condamnatŭ uneltirile episcopului de Diacovar în contra statului şi a bisericei“.

„Pesti Napló“ dă o importanţă istorică episodului din Belovar. „Regele încoronatŭ“, ḑice elŭ, „şi-a pronunţatŭ sentinţa asupra agitaţiunei panslaviste în statŭ şi 'n biserică“.

„Egyetértés“ în fine este şi elŭ de astă dată veselŭ, şi ḑice într'unŭ articulŭ intitulatŭ „*Leteremtett püspök*“: „Pentru noi e lucru de căpĕteniă că acele cuvinte (adecă cuvintele Mai. Sale) s'au pronunţatŭ şi că nu s'au retăcutŭ.“

Pressa din Austria într'aceea este mai reservată, afară de foile Germanilorŭ suprematiştĭ. Ér câtŭ pentru foile din Berlinŭ, acestea aprobă cu multă satisfacţiă dojenirea dată lui Strossmayer.

„Originea dualismului în Austria.“

(După „*Revue Bleue*“.)

III

„Vexaţiunile, tirănia administrativă n'are nicĭ o înrîurire asupra vieţei sociale şi nu se póte conta la prestigiulŭ civilisaţiunei maghiare spre a seduce şi a trage pe partea sa spiritele, mai alesŭ după ce limba ungurescă n'are nicĭ o înrudire cu limbile ce se vorbescŭ în jurulŭ ei. Dialectulŭ turco-finicŭ alŭ descendenţilorŭ lui Arpadŭ este unŭ anachronismŭ în Europa actuală şi pune Ungaria într'o adevĕrată stare de isolare în ce privesce lumea intelectuală. Nu este totŭ aşa cu limbile croată, cehă, slovenă şi cu diferitele idióme slave ce se vorbescŭ în Austria. Tóte prin structura, rădăcina şi gramatica lorŭ, dovedescŭ aceeaşĭ origine, şi legăturile lorŭ de rudire suntŭ celŭ puţinŭ aşa de strînse ca acelea dintre limba francesă, italiană şi spaniolă.“

„In asemenĭ condiţiunĭ, nu se potŭ vedé din locŭ binefacerile ce le-arŭ puté reserva dominaţiunea ungurescă popórelorŭ slave şi române, maghiarisându-le pe viéţă pe mórte, şi impunêndu-le folosirea unei limbĭ asiatice. Insĕ se póte esplica fórte bine resentimentulŭ ce'lŭ provócă şi ce'lŭ întreţine între naţionalităţile disidente aceste frigurĭ de dominaţiune. Proba cea mai frapantă a acestei animosităţĭ reiese din faptulŭ cum deodată tóte aceste popóre s'au armatŭ în contra Maghiarilorŭ la isbucnirea rĕsboiului insurecţionalŭ dela 1848. In momentulŭ chiar când parlamentulŭ din Pesta organisa guvernulŭ naţionalŭ sub direcţiunea lui Kossuth, o dietă croată proclamă separarea sa de Ungaria; ea a datŭ împĕratului o armată viteză şi disciplinată sub comanda faimosului Iellacicĭ, care a fostŭ principalulŭ erou alŭ rĕsboiului, şi care câteva sĕptĕmânĭ mai târḑiu, a participatŭ la luarea Pestei. Şi confiniile militare s'au ridicatŭ în masse sub comanda unui generalŭ improvisatŭ, Stratimirovicĭ, care a doveditŭ unŭ talentŭ fórte remarcabilŭ: „Noi ne vomŭ bate, ḑicea elŭ către soldaţĭ, contra acelora carĭ nu voescŭ libertatea decâtŭ pentru ei înşişĭ, carĭ pretindŭ de-a nu folosi decâtŭ numai în profitulŭ minorităţii maghiare unŭ tesaurŭ adunatŭ prin sudórea Slavilorŭ, Germanilorŭ şi Românilorŭ“. Slovacii, la nordŭ, au urmatŭ acestŭ esemplu, şi monarchia austriacă a fostŭ astfelŭ apĕrată de tóte popórele pe carĭ de două secole le-a fostŭ lăsatŭ pe mâna supremaţiei trufaşe a Maghiarilorŭ. Pentru tóte popórele aceste desmoştenite desastrulŭ Maghiarilorŭ a fostŭ finitulŭ unui regimŭ opresivŭ şi a unei tirănii seculare. A fostŭ emancipaţiunea.“

„Astfelŭ, în acésta crisă interiórá, dinastia de Habsburg, pe care pressa nóstră liberală o stigmatisa pe atuncĭ ca pe unŭ campionŭ alŭ absolutismului, se lupta din contră, c'o constanţă admirabilă, contra unei oligarchii, contra privilegiaţilorŭ carĭ s'au resculatŭ spre a-şĭ manţiné nedreptele prerogative. Maghiarii înşişĭ erau aşa de puţinĭ campioni ai libertăţii, ai egalităţii popórelorŭ, încâtŭ au aşteptatŭ până în celŭ din urmă momentŭ, până la ultimulŭ desastru, spre a se resigna, avêndŭ cuţitulŭ la gâtŭ, *sĕ recunóscă egalitatea rasselorŭ* (dieta din Debreţinŭ, 28 Iulie 1849). Acésta trăsură caracteristică cuprinde în sine tótă moralitatea insurecţiunei ungurescĭ.“

„Décă pressa liberală francesă în locŭ de-a privi pe Ungurĭ ca apĕrătorii cei mai obstinaţĭ şi cei mai îndărjiţĭ ai dreptului de conchistă şi opresiune feudală, îi consideră ca amicĭ ai libertăţii, Germanii suntŭ departe de-a comite o asemenea eróre. Simpatiile lorŭ pentru Ungurĭ au fostŭ totdéuna mai precugetate şi mai înţelepte, decâtŭ ale nóstre. Din bună vreme ei au înţelesŭ strînsa solidaritate, nu de sentimente şi de aspiraţiunĭ umanitare, ci de pofte lacome şi

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.

ALBUŞICA.

Poveste.

(Urmare.)

Apoi mi-se apuca
Şi de nou mi se-'mbrăca
In formă de cĕlĕtóre
Şi de pepteni vêndĕtóre
Aşa că nimenĭ putea
S'o cunóscă cin' era!...
La drumŭ apoi o luă,
Şépte munţĭ cutrieră
Până ce ajunsă éră
La frumósa fetişóră,
La casa celorŭ piticĭ
A celorŭ şépte voinicĭ.
Ea spre casă se-'ndreptă
De uşă s'apropiă
Ce era greu încuiată
Pe-Albuşica mândră fată.
Ea la uşă tocăni
Er din graiu aşa-i grăi:
— „Nu-i cumpăra boerésă
„Marfă bună şi alésă,
„Adusă din depărtare
„Şi-o dau lesne, lesne tare!...,
Albuşica ér eşa
Pe ferestă de căta
Şi din graiu aşa graia:
— „Du-te numai mai departe,
„Cércă-ţĭ şi prin altă parte
„Omenĭ carĭ vorŭ cumpăra
„Marfa lăudată-a ta!...
„Eu nu lasŭ aicĭ pe nime,
„Nicĭ pe tata décă vine!...“
Eră baba-i ḑice-aşa:
— „Décă şi nu-i cumpăra
„Măcar ţĭ-o voiu arăta!...“
Şi cu asta dênsa scósă
Din coşarca ei frumósă
Pĕptenulŭ înveninatŭ
Pĕptĕnŭ rĕu şi fermecatŭ
Şi la fată-'lŭ arăta
Er fetiţa frumuşea
De pĕptĕnŭ se îndrăgea
Şi aşa dragŭ elŭ 'i placa
Câtŭ în mână îlŭ lua
Ḑicêndŭ că-lŭ va cumpăra!...
Ea atuncea îşĭ uitase
Sfatulŭ bunŭ ce-'lŭ căpĕtase
Şi muerea o lăsă
Er în casă de întră.
Ea aicĭ când se vedea
La fetiţă-aşa-i ḑicea:
— „Stăi drăguţă frumuşóră
„Cu ochiţĭ de porumbióră
„Sĕ pĕtĕnŭ odată eu
„Pĕruşorulŭ móle-alŭ tĕu!...“
Şi cum pĕptĕnu-'mplânta
In frumosulŭ pĕrŭ la ea
Capulŭ i se-'nvenina
Şi josŭ mórtă ér cădea...“
— „N'a mai fi şi-acum frumósă
„Şi în ţéră mai alésă!“
Dise dênsa hohotindŭ
Şi cu glasŭ drăcescŭ rîḑêndŭ...
Josŭ ea apoi o trântesce
Şi la cale se pornesce...

Dér spre-a fetei norocire
Şi spre marea-i fericire,
Nu multŭ timpŭ că mai trecea
Până ce se însera
Şi piticii lucru-şĭ lasă
Şi vinŭ veselĭ către casă.
Cum acasă ei sosiră
Şi pe vatră o găsiră
Ei îndată se gândiră
Că maştera o-a 'nşelatŭ
Ceva éraşĭ de 'i-a datŭ,
Iute susŭ o ridicară
Şi totŭ trupulŭ 'i cercară
Până 'n capulŭ ei aflară
Peptĕnulŭ celŭ necuratŭ
Ce era-'n pĕrŭ împlântatŭ.
Iute dênşii se grăbiră
Şi afară îlŭ smuciră
Şi oh, câtŭ se bucurau,
Când cu ochii ér vedeau
Că fetiţa se mişca
Semne de viéţă da,
Şi multŭ timpŭ nicĭ că trecŭ
Până viă éraşĭ fŭ.
Fata décă se trezi
Lorŭ éraşĭ le povesti
Tóte cum s'au întêmplatŭ
Cum muerea o-a-'nşelatŭ.
Şi ei ér o sfătuiră
Şi prea multe-'i povestiră
Şi-o jurau ca'n a lorŭ casă
Pe nime sĕ nu mai lasă...
Er împĕrătéasă mare
Mersă multŭ voiósă tare
Păn la cartea 'mpĕrătească
Păn la curtea ei domnească,
Dér pe când ajunse acasă
Şi Albuşica inviasĕ.
Ea spre-oglindă se 'ndreptă
Şi voiósă o-'ntrebă:
— „Oglinduţă sciutóre
„De frumseţă spunĕtóre
„Spune-mĭ mie adevĕratŭ
„Prin alŭ tĕu graiu minunatŭ:
„Acum cine'i mai frumósă
„Şi la toţĭ mai drăgostósă?...“
Er oglinda respundea
Către ea ḑicêndŭ aşa:
— „Precum mie mi s'arată
„Prin vedenie fermecată
„Tu ai fi cea mai frumósă
„Şi în ţéră mai aleasă,
Déră peste şepte munţĭ
„Coperiţĭ de bradŭ cărunţĭ
„La cei şepte ómenĭ micĭ
„Ce le ḑicŭ şepte piticĭ
„Mândruliţa Albuşică
„De mii de-orĭ e mai voinică,
„De mii de-orĭ e mai frumósă
„Ca şi tine 'mpĕrătésă!...“
Când ea éraşĭ audia
Dómne sfinte, ce facea!
Aşa rĕu se mânia
Câtŭ totŭ pĕru-şĭ despletea
Peste peptŭ mi se lovea,

de interese materiale, carĭ legau rassa germană și maghiară. Ceea ce Maghiarii urmărescŭ în Croația, în Serbia, în Transilvania, este deocamdată aservirea, ér apoi nimicirea rasselorŭ slave și române. Ei bine, Germanii urmărescŭ acelașĭ scopŭ în Bohemia, în Carintia, în Carniolia, în Dalmația, pretutindenĭ, cu unŭ cuvêntŭ, unde rassa lorŭ e genată în tendența iresistibilă de-a predomina. Și pretutindenĭ pangermanismulŭ găsesce poporațiunĭ slave stabilite de seculĭ, carĭ vréu sĕ rĕmână stăpâne la ele acasă, sĕ-șĭ conserve autonomia, tradițiunile și limba lorŭ și carĭ se împotrivescŭ culturei germane."

„In seculului ultimŭ acestŭ antagonismŭ nu exista încă. Cehii erau de-o sută de anĭ într'o stare de obosélă care făcea sĕ se crédă, că naționalitatea lorŭ nu se va ridica din lovirile sdrobitóre ce le-a primitŭ în 1620; Bohemia părea germanisată. Limba slavă despretuită de către aristocrațiă și clasele mijlocie, era alungată la sate ca celŭ mai vulgarŭ limbagiu alŭ norodului. Acéstă țéră a fostŭ considerată de tótă Europă și clasată în tóte geografiile ca provinciă germană; și cu acestŭ titlu Bohemia a fostŭ, în 1815, băgată în confederațiunea germană."

„Printr'o singulară coincidință, tocmai în acéstă epocă naționalitatea slavă s'a deșteptatŭ din letargia sa, și după doue secule, ignorândŭ ca Epimenide ceea ce s'a petrecutŭ pe câtŭ timpŭ a durmitŭ, ea a ridicatŭ pretențiunea cu totulŭ deosebită de a remânea acasă la dênsa în Bohemia reconstruind moralamente regatulŭ sfântului Wenceslas, care va se dică grupândŭ împrejurulŭ ei Moravia și Silesia austriacă subŭ înfluința limbei și a culturei sale intelectuale. Și acéstă pretențiune secundată de o minunată renascere a artelorŭ și a sciințelorŭ a totŭ crescutŭ și s'a desvoltatŭ, devenindŭ una din trăsurlle cele mai surprindĕtóre și mai caracteristice ale istoriei seculului alŭ XIX-lea.

DIN AFARĂ.

„Norddeutsche Allg. Ztg." respundênd diarelorŭ rusescĭ carĭ atacă politica germană pentru *atitudinea sa ostilă reginei Serbiei*, dice că o politică tare nu trebue sĕ atêrne de cestiunile de simțimentŭ. Regina Serbiei câtŭ a fostŭ la Belgradŭ s'a arătatŭ tot-d'auna în publicŭ inamică Germaniei; ea n'a ascunsŭ nicĭ odată simțimintele sale ostile influenței germane. Regele Milanŭ, din potrivă, a apreciatŭ tot-d'auna bunele raporturĭ ce există între Germania și Serbia și a regretatŭ fórte multŭ că n'a putută modifica atitudinea ostilă a reginei. E decĭ explicabilŭ că Germania n'a avutŭ nicĭ unŭ motivŭ de a arăta amiciție reginei Serbiei, nicĭ de a 'i da sprijinulŭ ei. In politică prevalează vechiulŭ principiu: „A fi amiculŭ amicilorŭ noștri, și inamiculŭ inamicilorŭ noștri". Politica nu permite sĕ se deosebéscă sexulŭ, orĭ rangulŭ.

*

Din incidentulŭ călătoriei președintelui Republicei francese Carnot în *Cherbourg*, se scrie de acolo: La prândulŭ de gală datŭ în onórea lui *Carnot*, acesta a ținutŭ o vorbire în care s'a esprimatŭ în modulŭ următorŭ: „Increderea națiunei față cu guvernulŭ acesta isvoresce din convingerea, că printr'însa 'i se va da Franciei acea putere neinvincibilă ce țéra doresce s'o aibă și care contribue așa de multŭ la susținerea păcei. Guvernulŭ scie ce are sĕ aștepte dela marina nóstră vrednică de admiratŭ, scie că în tóte împrejurările póte conta la ea. Camerele încă o sciu acésta și de aceea nicĭ odată nu vorŭ înceta cu sacrificiile ce se recerŭ neapĕratŭ marinei".

*

Scimŭ că *Archiducele Albrecht* a călĕtoritŭ dilele aceste la Berlinŭ. Din incidentulŭ acesta „Nordd. Allg. Ztg." îlŭ salută în următorulŭ modŭ: „*Berlinulŭ* cu tótă onórea salută în mijloculŭ sĕu pe Archiducele Albrecht, pe acestŭ óspe rarŭ, care sosesce adĭ la noi. Fiu alŭ Archiducelui Carolŭ, a moștenitŭ dela părintele sĕu, victoriosulŭ dela A s p e r n, tóte însușirile eminente ale unui ostașŭ bunŭ și în timpŭ de 60 de anĭ câtŭ a servitŭ în armată, s'a distinsŭ în timpŭ de rĕsboiu ca vitézŭ invingătorŭ, ér în timp de pace ca perfectŭ militarŭ. Dintre succesorii de domnitorĭ, afară de fericitulŭ Impĕratŭ Wilhelm, singurŭ Archiducele Albrechtŭ se póte fălì c'a servit mai multŭ ca ostașŭ, avêndŭ încă întréga putere spirituală și corporală. Incoronatulŭ generalŭ și amiculŭ Mĕjestății sale domnitorului nóstru, va fi primitŭ de către poporulŭ prusianŭ cu vii simpatii."

Apĕrarea reginei Serbiei Natalia.

(Fine.)

Dér afară de observările făcute deja, eu n'am de gândŭ a mĕ dimite în combaterĭ și la acusările contra mea, ce jalba Maiestății Sale le află îndreptățite; nu voiu mai cumpĕni, esplica și arăta însemnătatea acelorŭ garanții ale căsĕtoriei, carĭ le dă biserica și societatea în interesulŭ susținerei ei, nu voescŭ sĕ citezŭ nicĭ măcarŭ legile carĭ oprescŭ despărțirea fără cause în de ajunsŭ probate. Pe lângă tóte astea eu mai am o mulțime de documente în scrisŭ, cu care potŭ orĭ și când mărturisi față cu înaltulŭ meu bărbatŭ despre atitudinea mea, și carĭ documente ar da lucrului cu totulŭ o altă față decum se află elŭ espusŭ în jalba Maiestății Sale. Mĕ potŭ provoca și la o mulțime de martorĭ, carĭ ocupă posițiunĭ însemnate și carĭ se bucură de mare védă în societate și în statŭ, mĕ potŭ provoca dicŭ la o mulțime de martorĭ, carĭ potŭ mărturisì orĭ și când, că eu numai binele l'am voitŭ bărbatului meu regelui și țĕrei, și décă am făcutŭ ceva, am făcutŭ pĕtrunsă fiindŭ de spiritulŭ iubirei de soțŭ și de patriă. Dér eu nu voi sĕ mĕ provocŭ la aceste, fiindcă nutrescŭ pururea speranța, că-mĭ va succede a mĕ împăca cu înaltulŭ meu bărbatŭ, și spre împlinirea acestei dorințe, înalțŭ în tóte dilele rugăciunĭ fierbințĭ către celŭ atotŭ-puternicŭ.

Décă însĕ, spre durerea mea, pe lângă tóte stăruințele nu vom ajunge la o împăcare, voiu fi silită cu ocasiunea pertractărei sĕ-mĭ apĕrŭ drepturile și demnitatea mea de mamă și regină cu mijlócele ce-mĭ stau la disposițiă. Nimenĭ nu mĭ-ar putea lua în nume de rĕu acésta, pentru că nimenĭ nu póte pretinde dela mine că sub orĭ și ce împrejurărĭ sĕ mĕ subtragŭ dela apĕrare și sĕ lasŭ ca vreodată istoria sĕ dică despre mine, că cea dintêiu regină a Serbiei a datŭ ansă la unŭ divorțŭ și că ansa acésta n'a fostŭ îndreptățită.

Și chiar pentru că dorescŭ ca sĕ succédă unirea și pacea și cu acésta deodată sĕ se încunjure pertractarea nefavorabilă pentru noi, și totodată sĕ 'i se dea ocasiune înaltului meu bărbatŭ ca pe basa faptelorŭ sĕ-șĭ formuleze o altă părere despre mine, ér mai departe ca uniculŭ nostru fiu sĕ nu fiă adusŭ acolo încâtŭ în frageda-i etate sĕ védă acestŭ jocŭ nenorocitŭ alŭ sorții și ca sĕ-lŭ scutimŭ de acea durere sufletéscă, ce-ar simți-o elŭ vĕdêndŭ nenorocitii lui părințĭ, pe care-i iubesce de-o potrivă, în ce modŭ tiranŭ se tractéză unulŭ pe altulŭ — tocmai pentru aceea dicŭ, mĕ dóre, că consistoriulŭ nu s'a ținutŭ strict de regulele acele, după care trebue judecată acéstă afacere.

Incercările de împăciuire între cele douĕ părțĭ învrăjbite se dispunŭ și se prevedŭ atâtŭ în § 98 din colecțiunea de legĭ civile, câtŭ și în paragrafii canónelorŭ bisericescĭ, precum în §§ 129, 130, 131, 133, 134, 135, 142, 143 și 145.

Nu sufere îndoiélă, că Consistoriulŭ cunósce destulŭ de bine aceștĭ paragrafĭ și nu se póte presupune, că Consistoriul sĕ nu fiă în clarŭ cu disposițiunile lorŭ. Cine scie greutățile ce suntŭ împreunate cu căsĕtoria, de sigurŭ trebue sĕ scie pentru ce legile referitóre la causele acestea trebue sĕ fiă așa de clare. De ce n'a procedatŭ consistoriulŭ amĕsuratŭ canónelorŭ, de ce nu s'a ținutŭ de §§ 142 și 143, carĭ dispunŭ în astfelŭ de cestiunĭ, nu pot se sciu; sciu însĕ că acésta nu s'a făcutŭ din causa necunoscinții de legĭ, ci probabilŭ pentru una din următórele douĕ cause: S'au pentru că Consistoriulŭ a fostŭ de părerea, că episcopulŭ Demetriu a făcutŭ încercările de împăcare încă în Wiesbaden, séu că elŭ gândesce, că regelui și reginei cu totulŭ altfelŭ trebue sĕ li se facă dreptate, decum dispunŭ legile. Prima suposițiune e fórte greșită; ér a doua ar fi o rătăcire periculósă. Consistoriulŭ séu nu este competentŭ a judeca asupra regelui și a reginei, séu décă e îndreptățitŭ a face dreptate, este datorŭ a se ține strictŭ de hotărîrile legilorŭ esistente referitóre la divorțŭ; dér fiindcă nu s'au făcutŭ încercările de împăciuire carĭ se recerŭ pentru ca prin asta sĕ se satisfacă legilorŭ, așa se vede că ar fi de lipsă sĕ se îndrepteze acuma lucrulŭ și sĕ se facă o încercare de împăciuire.

Disposițiunile legilorŭ stabilite pentru ambele părțĭ divorțante pretindŭ ca aceste sĕ se presenteze în persónă înaintea forului judițialŭ. Recerințele aceste regulamentare suntŭ totŭ în acelașŭ modŭ imperativŭ naturale ca și cele privitóre la încercările comune de împăciuire, cu deosebire, că suntŭ mai riguróse, pentru-că pretindŭ nu numai presența persónelorŭ divorțante, ci eschidŭ orĭ și ce representare în causele de divorțŭ. Décă acum mie nu mĭ-s'ar și concede sĕ mĕ presentezŭ în persónă, consistoriulŭ ar fi opritŭ sĕ aplice legea privitóre la împregiurarea asta, atuncĭ trebue sĕ ținŭ de adevĕrată suposițiunea, că vrețĭ se mĕ despoiațĭ de dreptulŭ de-a mĕ apĕra, și ca și asupra unei acusate, vrețĭ se judecațĭ, fiindŭ eu departe în altă țéră.

Dreptulŭ de apĕrare personală înaintea legei nimenĭ nu l'a trasŭ la îndoială vre-odată nimĕnui nu numai în procesele de divorțŭ, ci și în alte procese comune. Fără dreptulŭ acesta nu este dreptate, și décă dreptulŭ acesta nimĕnuia nu 'i s'a denegatŭ până acuma în Serbia, e lucru firescŭ că nicĭ măcarŭ a cugeta póte este permisŭ, ca elŭ sĕ fiă subtrasŭ reginei Serbiei.

Eu *nu sunt învoită cu divorțulŭ*, pentrucă nu suntŭ motive legale pe basa cărora s'ar pute procede la unŭ astfelŭ de lucru durerosŭ și pentru-că eu ca fiică credinciósă a bisericei mele mĕ îngrozescŭ de așa ceva, în fine pentrucă datorința mea ca soțiă și mamă impune sĕ facŭ așa. De aceea rugarea mea către Veneratulŭ Consistoriu este următórea.

De mĕniă mai turba
Și'n mĕniă așa striga:
— „Stai tu fată blăstămată,
Că 'țĭ facŭ eu léculŭ îndată!..."
Și cu asta ea se dusă
Intr'o casă mică-ascunsă
Unde nime n'o vedea
Că ce face și ce vrea.
Aci apoi s'apuca
Și unŭ mĕrŭ îșĭ pregătea
Care așa frumosŭ era,
Câtŭ orĭ cine l'ar zărí
Multŭ la elŭ ar lăcomí:
Jumĕtate înroșitŭ
Jumĕtate 'ngălbinitŭ.
Mĕrulŭ ea'lŭ învenină
Și așa mi-'lŭ fermecà
Că numai de l'o vedea
Albușica frumușea:
Ea sĕ-șĭ uite atuncĭ îndată
De-a sa mamă, de-alŭ sĕu tată
Și de lumea cealaltă
Și la mĕrŭ sĕ lăcoméscă
Dela dênsa sĕ-lŭ poftéscă,
C'apoi ea d'ac'o mânca
Numa-o mică bucățea
Vai va fi pe vecĭ de ea!...

Mĕrulŭ décă șĭ-lŭ gătà
Fața éră șĭ șĭ-o schimbà
Și la drumŭ prin munțĭ plecà,
Și străbate diminéță
Prin celŭ codru plin de viéță
Pânla fata frumușică
La drăguța Albușică.
Când ajunse ér aci
Ea la ușă tocănì
Și din gură așa grăì:
— „Nu-i cumpăra boerésă
„Nesce mere dulcĭ, frumóse?"
Albușica audindŭ
Și că cine-i nesciindŭ
Capu-afară îșĭ vîrî
Pe muere de-o privì
Ear din gură așa grăì:
„Dute-'n trébă-țĭ dela mine!
„Eu nu lasŭ aicĭ pe nime.
„Cei piticĭ mĭ-a poruncitŭ,
„Și-așa ei m'au juruitŭ!.."
Ear muerea dice așa:
— „D'apoi bine draga mea,
„Tu nu iei mere de-a mele
„Orĭ câtu-sŭ de frumușele,
„De vrei ți-le-oiu arăta
„Și-'n cinste unulŭ țĭ-oiu da!"
Și cum asta o dicea
Mĕru-afară 'lŭ scotea
Si la fată-'lŭ arăta,
Ear ea vai, cum îlŭ vedea
Iute tóte îșĭ uita; —
Și ér babei îi grăia:
— „Nu-mĭ trebe, nu mĕ 'nvoescŭ,
„Nu potŭ nicĭ cum sĕ primescŭ!"
Baba-atuncĭ 'i rĕspundea:
— „Temite dór' draga mea
„Că-i unŭ mĕrŭ rĕu, necuratŭ,
„Séu că dóră-i fermecatŭ?..
„Stăi,... spre a te 'ncredința
„Jumĕtate l'oiu mânca,
„Jumĕtate ți-l'oiu da!"
Și cu asta s'apucà
Mĕru-'n douĕ mi-lŭ tăià
Apoi sieșĭ îșĭ lăsà
Partea albă și curată
Ce nu era-'nveninată,
Ear la fata lăcomósă
Dase partea mai frumósă
Jumĕtatea cealaltă
De otravă încărcată...
Abia fata că mușcà
Și din mĕrŭ unŭ picŭ gustà
Când deodată josŭ picà
Fără sufletŭ și putere
Și — murì în chinurĭ grele!...
....Blăstămata-'mpĕrătésă
Cea a doua de frumósă
Cum vĕdù că a picatŭ
Și viéța-i s'a gătatŭ
Incepù în hohotŭ mare
A striga șĭ-a rîde tare,
Și drăcesce cum rîdea
Ea din graiu așa grăia:
— „Ei! tu mândră Albușică
„Cea în țéră mai voinică,
„Tu!... cea albă ca și néua
„Mândră ca și vioréua,
„Tu!... cu fața rumenită
„Ca de sânge înroșită:
„Fii șĭ-acum cea mai frumósă
„Și la toțĭ mai drăgostósă!
„Tu!... cu pĕrulŭ de argintŭ
„Tacĭ și bagăte'n pămêntŭ,
„Nouĕdecĭ piticĭ de-ar vrea
„Mai multŭ nu te-orŭ învia!!...."

Și cum asta cuvêntà
Veselă se depărtà
Către casă se'ndreptà
Și acasă cum ajunse
La oglindă dreptŭ se duse
Inainte-i s'aședà
Și așa o întrebà:
— „Oglinduță sciutóre
„De frumseță spunĕtóre
„Spune-mĭ mie-adevĕratŭ
„Prin alŭ tĕu graiu minunatŭ
„Care-acum-i mai frumósă
„Și în țéră mai alésă?..."
Și abia acum odată
Cea oglindă minunată,
'I rĕspunse ei așa
Precum era voia sa:
— „Vĕdŭ că mie mi-s'arată
„Prin vedenie fermecată
„Că tu eștĭ cea mai frumósă
„Și la toțĭ mai drăgostósă.
. . . .

(Va urma.)

1. Consistoriulŭ în cestiunea acésta sĕ procédă conformŭ prescrierilorŭ § 98 alŭ legei civile, precum și conformŭ celorŭ prevĕḑute în §§-ii 129, 130, 131, 133, 134, 135 și 145 din legea bisericéscă, ér în deosebĭ conformŭ §§ 142 și 143;

2. Consistoriulŭ în sensulŭ §§ 137, 140, 141 și 142 ai legei sĕ ne citeze înaintea sa spre împăciuire, și décă acésta nu ar succede, sĕ ne citeze la pertractarea procesului și la aducerea sentinții.

La dreptulŭ de-a mĕ apĕra în persónă nu voiu renunța nicĭ-odată. Décă în esercitarea dreptului acestuia mĭ-s'ar pune piedecĭ prin forță, atuncĭ orĭ și ce ar face tribunalele înaintea mea nu va avé nicĭ o însemnătate.

Și în urmă, décă Consistoriulŭ procede așa după cum prescriu legile bisericescĭ și civile, e datorŭ sĕ-mĭ asculte rugarea și sĕ mĕ încunosciințeze despre ceea ce a hotărîtŭ.

Credinciósă și supusă fiică a bisericei ortodoxe.

Versailles, 8 (20) Aug. 1888.

Natalia".

SCIRILE ḐILEI.

Cetimŭ în „Egyetértés" dela 12 Septemvre: „*Dascălulŭ valahŭ din Reșița*, pe care curtea cu juraṭĭ din Aradŭ l'a condamnatŭ la unŭ anŭ închisóre de statŭ, la pertractare a vorbitŭ nemțesce și a ḑisŭ că nu scie limba unguréscă. După informațiunile ce sosescŭ acum, dascălulŭ a studiatŭ în Kecskemet 5 clase și în 1873 a obținutŭ diploma de învĕțătorŭ poporalŭ la preparandia din Deva în urma esamenelorŭ, ce le-a făcutŭ pentru scólele cu limba de propunere maghiară, germană și română cu succesŭ eminentŭ. Pentru progresulŭ făcutŭ în limba maghiară a fostŭ și premiatŭ. Pe acestŭ agitatorŭ fanaticŭ, care se lapĕdă de limba ungurésca, „Reuniunea din Oravița pentru propagarea limbei unguresci", alŭ căreia membru în comitetŭ a fostŭ, l'a ștersŭ acum din șirulŭ membrilorŭ sĕi din causa crimei comise contra națiunei unguresci."

***

In Seghedinŭ s'a arestatŭ o *mare bandă de falsificatorĭ*, care se compune din 43 de persóne, sub conducerea a doi indiviḑĭ, anume Frischman și Robert Situs. Dênșii au falsificatŭ mai alesŭ bilete de câte unŭ florinŭ. Atelierele s'ar afla în România și Serbia. Biletele s'au vêndutŭ ca marfă printre populațiunea comitatelorŭ Baciu și Ciongradŭ. Pentru 5000 florinĭ bilete false, dênșii au primitŭ numai 1000 florinĭ în monedă bună.

***

La finea anului scolasticŭ 1887/8 au fostŭ în Brașovŭ 877 învĕțăcei meseriașĭ, carĭ au cercetatŭ școlele. Dintre aceștia 521 au cercetatŭ școla comunală de séra, éră 352 școla de statŭ. Dintre cei carĭ au cercetatŭ scóla comunală de séra au fostŭ 266 Germanĭ, 109 Maghiarĭ și 146 Românĭ. După localitate au fostŭ din Brașovŭ 333, din Transilvania 176 și din streinătate 12.

***

„Românului" i se comunică din Viena următórele: O conferință s'a ținutŭ între ómenii politicĭ din Cis și Translaitania, în care s'a decisŭ, de a face o opozițiune solidară și mai energică în contra dualismului și în contra influinței maghiare și prusiane. După cum auḑimŭ, s'a mai decisŭ de a fonda în Viena unŭ ḑiarŭ antidualisticŭ și antiprusianŭ pentru apĕrarea ideei de statŭ austriace și *intereselorŭ naționale ale Românilorŭ și Slavilorŭ* din monarchia austriacă, precum și din peninsula balcanică.

***

Scimŭ, că ministrulŭ legațiunei Republicei francese în România, D-lŭ de Coutouli, a făcutŭ printr'unŭ rescriptŭ din 4 (16) August a. c. cunoscutŭ persónelorŭ, carĭ dorescŭ sĕ expuie în secțiunea română a exposițiunei universale dela Parisŭ din 1889, că pentru tóte lămuririle de care potŭ avé nevoiă în privința acestui mare concursŭ internaționalŭ, trebue sĕ se adreseze de aci înainte, nu la legațiunea republicei, ci prințului *George Bibescu*, delegatulŭ comitetului naționalŭ românŭ și acreditatŭ ca atare pe lângă d-nulŭ ministru alŭ comerciului Franciei, comisarŭ generalŭ alŭ Exposițiunei. Acum publică foile de peste Carpațĭ o scrisóre a d-lui Berger, directorulŭ generalŭ alŭ exposițiunei din Parisŭ, adresată prințului George Bibescu, ca „*comisarŭ generalŭ alŭ României*" pentru exposiția din Parisŭ, în care între altele 'i face acestuia cunoscutŭ, că mai tărḑiu îi va cere sĕ determine, în unire cu comitetulŭ naționalŭ, persónele carĭ vorŭ puté face parte din *juriulŭ internaționalŭ pentru recompense*.

***

Agiulŭ în România a începutŭ sĕ se mai urce. Dela $^1/_2$% a ajunsŭ deja sĕ varieze între 90 și 1·10%.

***

La 15 Octomvre se va ține *congresulŭ internaționalŭ de inginerĭ* la Barcelona. România va fi representată de unulŭ din inginerii direcțiunei căilorŭ ferate române.

***

In „*Asilulŭ Elena Dómna*" din Bucurescĭ au fostŭ primite de rêndulŭ acesta 19 bursiere. Numĕrulŭ aspirantelorŭ a trecutŭ peste 400. S'au mai primitŭ încă și alte 30 cu plată: prin acésta locurile vacante suntŭ deja ocupate.

***

La marile *manevre ale armatei române*, ce se vorŭ ține între Băicoiu și Sinaia, vorŭ lua parte vre-o 30,000 soldațĭ.

***

Cununia d-lui *Basiliu Munteanŭ* alias *Oprea*, învĕțătorŭ românŭ, cu d-ra *Alexandrina G. Ciupală* din Bacĭfalĕu (Săcele) se va săvêrși Dumineca viitóre în biserica română de acolo.

Aniversarea ḑilei de 30 Augustŭ în România.

Ḑiua de 30 Augustŭ st. v., în care Românii de peste Carpațĭ sĕrbĕtorescŭ aniversarea luării Griviței, a fostŭ și în anulŭ acestŭ sĕrbătorită de frații noștri din regatulŭ României cu pompă deosebită.

In Bucurescĭ s'a oficiatŭ în acéstă ḑi la Metropolia unŭ *Te-Deum*, la care au asistatŭ d-nii ministri, representanții Palatului, representanțĭ ai legațiunilorŭ strĕine, mai mulțĭ ofițerĭ superiorĭ din garnisónă, și unŭ numĕrosŭ publicŭ.

Cu mai mare pompă s'a sĕrbătoritŭ acéstă gloriósă ḑi la *Sinaia*, unde s'au întrunitŭ în jurulŭ Suveranilorŭ României toțĭ oficerii superiorĭ din Bucurescĭ. De multŭ timpŭ nu s'a mai vĕḑut la Sinaia atâta afluență de lume ca acum. Sĕrbătorirea aniversărei luărei Griviței, precum se raportéză, s'a sĕvîrșitŭ aci în modŭ esceptionalŭ de frumosŭ.

Serviciulŭ divinŭ a fostŭ oficiatŭ de I. P. S. S. Metropolitulŭ-primatŭ, și au asistatŭ la acestŭ serviciu MM. LL. Regele și Regina, atașații militarĭ, d. generalŭ Cernatŭ, d. prefectŭ alŭ Capitalei și alțĭ oficerĭ superiorĭ și inferiorĭ. După serviciulŭ divinŭ M.M. L. L. au primitŭ defilarea trupelorŭ garnisonate acolo.

La dejunulŭ ce s'a luătŭ sub unŭ pavilonŭ. Regele a rostitŭ unŭ toastŭ. Invitații erau ca la 140. Séra a urmatŭ retragere cu torțe.

Intêmplărĭ diferite.

Vênḑare de fete române la Constantinopolŭ. Cu tótă rigórea persecuțiunilorŭ ce se facŭ în contra Evreilorŭ, carĭ se ocupă cu rușinósa și infama meseriă privitóre la vênḑarea femeilorŭ, acestŭ negoțŭ urméză a se practica pe o scară câtŭ sĕ póte de întinsă în Basarabia. Ḑilele trecute poliția din Chișinău a pusŭ mâna pe o agenția, care exportéză femei la Constantinopole. Ĕtă ce 'i se scrie în acéstă privință „Telegrafului" din Bucurescĭ:

„In ḑiua de 18 Augustŭ curentŭ, poliția a arestatŭ pe d. Taube, unŭ Evreu avutŭ, ale cărui antecedente suntŭ de o natură câtŭ se póte de compromițetóre. Acestŭ d. Taube a fostŭ proprietarŭ de case publice la Odesa, unde a comisŭ mai multe delicte pentru care a fostŭ condamnatŭ la amendĭ și închisorĭ. Acum ḑece anĭ, Taube s'a așeḑatŭ la noi, deschiḑêndŭ unŭ comptuarŭ pentru servitorĭ, servitóre, bone, guvernanțe etc. Poliția bănuindŭ, că Taube face negoțŭ ilictŭ cu femei, s'a pusŭ la pândă și a a descoperitŭ, că acestŭ Evreu prin totŭ felulŭ de înșĕlăciunĭ agajază nisce tinere fete în calitate de servitóre pentru strĕinătate. Nenorocitele victime, atrase prin promisiunĭ câtŭ sĕ póte de pompóse, contractéză cu Evreulŭ și apoi plécă la Odesa, unde alțĭ Evrei le îmbarchéză pe vr'unŭ vaporŭ. La Constantinopole aceste fete suntŭ vêndute în casele de prostituțiă séu în haremurĭ. Poliția nóstră a doveditŭ, că luna trecută Taube a expediatŭ la Constantinopole pe douĕ fice ale sătenului din Sahaidacŭ Avramŭ Păpușe, ambele de o frumsețǎ cunoscută satului întregŭ; asemenea cu *Todorița și Catinca Păpușe*, a fostŭ estpediată la Constantinopole și copila *Maria Sapainicova*, de naționalitate rusă, precum și femeia *Anica Avacumŭ* din satulŭ Vornicenĭ. Pentru descoperirea acestorŭ nevinovate, s'a telegrafatŭ ambasadei ruse la Constantinopole."

Literatură.

Icóna sufletului, carte de rugăciunĭ și cântărĭ bisericescĭ, prelucrată și edată cu permisiunea Măritului Ordinariatŭ diecesanŭ gr. cat. de Gherla, prin **Vasiliu Patcașŭ**, preotŭ gr. cat. în Hotoanŭ. *Edițiunea II coresă și amplificată.* Gherla, imprimăria „Aurora" p. A. Todoranŭ. 1888. — Sub titlulŭ acesta a eșitŭ de sub tiparŭ ediția a 2-a a cărții de rugăciunĭ „*Icóna sufletului*", care cuprinde o colecțiă fórte frumósă de rugăciunĭ la diverse ocasiunĭ, precum: Rugăciunĭ de dimineța, la mânecatŭ, la s. liturgiă, pentru reposațĭ, dela însĕratŭ, de séră, învĕțătură și rugăciunĭ privitóre la s. mărturisire și s. cuminecătură; Canonŭ de mângăere către S. născĕtóre de Dumnedeu; Rugăciunĭ de folosŭ pentru deosebite trebuințe; Cântărĭ la îmormêntare; Catavasiele dela Bunavestire, Nascerea Domnului, Invierea, Ḑiua Crucii, Inălțarea Indreptarĭ la punerea catavasielorŭ peste anŭ; Către D. I. Christosŭ (versŭ pentru sĕptĕmâna patimilorŭ); Tropare și condace etc. Se mai află pe lângă asta și 10 ilustrațiunĭ frumóse. Cartea cuprinde 227 pag., e scrisă pe hârtiă fină și are formatŭ esteticŭ. Ce privesce valórea cărții, ajunge sĕ spunemŭ, că D-lŭ Patcașŭ a trebuitŭ sĕ scótă a 2-a edițiune, ér edițiunea acésta a 2-a este mai amplificată, mai îngrijată în tóte privințele și mai are intercalate în textŭ și 10 ilustrațiunĭ alese. Cartea se póte procura directŭ dela autorulŭ: Vasilie Patcașŭ, preotŭ în Hotvanŭ (Ér-Hatvan; p. u. Tasnád-Szántó—Szilágymegye). Prețulŭ unui exemplarŭ legatŭ în pânză 50 cr, în legătură de pânză fină peste totŭ și cu gravurĭ aurite 75 cr; în legătură elegantă de luxŭ: 1 fl 25 cr, 2 fl, 3 fl 20 cr. Portulŭ postalŭ rĕmâne în sarcina prenumĕrantului. Dela 10 esemplare, unulŭ se dă rebatŭ.

NECROLOGŬ.

Rosalia Moldovanŭ născută Popŭ, în numele sĕu și alŭ fiicelorŭ sale Sidonia și Alma și alŭ lui Ștefanŭ Moldovanŭ Prepositŭ Capitularŭ ca tată, — alŭ Letiției Contese Normanŭ și Adolfinei vĕduve Olteanŭ ca surorĭ, — al lui Nicolae Popŭ parochŭ în Clușŭ-Monosterŭ cu Maria coția lui ca socri — al lui Ioanŭ, Valeriu, Maria, Ana și Lucreția ca cumnațĭ și cumnate, cu inima' adêncŭ întristată facŭ cunoscutŭ cumcă:

Iustinŭ Moldovanŭ,

Protopopŭ alŭ Districtului Cudsirului, Parochŭ gr.-cat. alŭ Orĕștiei, Inspectorŭ alŭ Scólelorŭ districtualĭ și Asesorŭ la S. Scaunŭ Consistoriald.

după unŭ morbŭ greu provĕḑutŭ cu s-le Secramente a repausatŭ în Domnul adĭ la 3 óre d. m. în anulŭ alŭ 46-lea alŭ etăței și alŭ 20 alŭ preoției. Rĕmășițele pămêntescĭ se vorŭ înmormênta în 14 Septemvrie după amieḑŭ la 4 óre.

Orĕștiă, 12 Sept. 1888.

Fiă-'i memoria neuitată!

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Bucurescĭ, 14 Septemvre. Regina Natalia a Serbiei a fostŭ primită erĭ în modŭ oficialŭ de către Maiestățile Lorŭ Regele și Regina României.

Bucurescĭ, 14 Septemvre. 232 de Sêrbĭ, carĭ trăescŭ în Rusia, au predatŭ Reginei Natalia o adresă, în care îșĭ esprimă devotamentulŭ și adênca lorŭ compătimire din incidentulŭ nedreptății strigătóre la ceriu, ce a avutŭ s'o sufere. In fruntea adresei se află numele fostului Metropolitŭ sêrbescŭ Mihailŭ.

Bucurescĭ, 14 Septemvre. Camerele vorŭ fi desolvate în 8 (20) Septemvre. Nouĕle alegerĭ se vorŭ începe la 4 (16) Octomvre.

Berlinŭ, 14 Septemvre. *Dojenirea Episcopului Strosmayer* a făcutŭ aicĭ *cea mai mare sensațiă.* Ea se apróbă din partea tuturorŭ.

Belgradŭ, 14 Septemvre. 14 emigranțĭ bulgarĭ, provĕḑuțĭ cu pașapórte rusescĭ, au plecatŭ cu vaporulŭ dela Belgradŭ la Bucurescĭ.

Bellovarŭ, 14 Septemvre. Inainte de a pleca de aicĭ, Episcopulŭ Strossmayer fiindŭ salutatŭ de-o deputațiune de clericĭ, lĭ-a rĕspunsŭ acestora, *că cu tótă dojenirea ce a întêmpinat'o din partea Maiestății Sale, dênsulŭ* (Strosmayer) *va rĕmâne credinciosŭ până la mórte principiilorŭ ce le-a profesatŭ în tótă vieța sa.*

Suakim, 14 Septemvre. Trupele lui Osman Digma au atacatŭ forturile din afară, dér au fostŭ respinse cu însĕmnate perderĭ de către artileriă.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 14 Septemvre st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.44	Vênd.	9.48
Argintŭ românescu .	„	9.40	„	9.44
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.63	„	9.65
Lire turcescĭ . . .	„	10.94	„	11.—
Imperialĭ	„	9.94	„	10.—
Galbinĭ	„	5.70	„	5.72
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	122.—	„	123.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 13 Septemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.25
Renta de hârtiă 5%	90.70
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	146.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ terate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	113.25
Bonurĭ rurale ungare	104.65
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.65
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.65
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	125.—
Renta de hârtiă austriacă	81.40
Renta de argintŭ austriacă	82.40
Renta de aurŭ austriacă	110.45
Losurĭ din 1860	139.75
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	879.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. .	305.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr . .	312.80
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.76
Napoleon-d'orĭ	$9.65^1/_2$
Mărcĭ 100 împ. germane	59.60
Londra 10 Livres sterlinge	121.90

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

CONCURSŬ.

150,3—1

Pentru ocuparea postului de alŭ doilea învĕțătorŭ la scóla română gr. cat. din Rebra mare în districtulŭ Năsĕudului se escrie prin acésta concursŭ până *la 18 Septemvrie a. c. st. n.*

Emolumentele împreunate cu acestŭ postŭ suntŭ: salarŭ anualŭ de 160 fl. v. a.

Suplicele instruite cu documentele recerute prin lege suntŭ a se adresa la senatulŭ scólei gr. cat. românescĭ din Rebra mare.

Din ședința senatului scolarŭ gr. cat.

Onisimŭ Rotariu, președinte. **Constantinŭ Suciu**, notarŭ.

Se caută unŭ instructorŭ pentr'unŭ copilŭ de optŭ anĭ într'o familiă distinsă din Brașovŭ. Se cere cunoscința limbei *române, germane* și încâtva a limbei *francese*. Vorŭ fi preferițĭ studenții românĭ, și mai alesŭ aceia, carĭ suntŭ și musicalĭ. Instructorulŭ va avé tótă întreținerea, cvartirŭ, mâncare, încăldịtŭ, luminatŭ etc.

Tinerii carĭ dorescŭ a ocupa acestŭ postŭ de instructorŭ sĕ se adreseze la d-lŭ *Koeniges*, strada Furcóiei nr. 72. 146,3—3

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.